

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. κα΄ 33-43)
26 Αύγουστου 2018

Στὴν παραβολὴ τῆς ἀμπέλου ἀναφέρεται ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπή, τὴν ὅποιαν εἶπε ὁ Κύριος μας στοὺς μαθητές Του. Μὲ τὴν παραβολὴ αὐτὴ ὁ Κύριος ἐννοεῖ τὴν ἀγία Του Ἐκκλησία, τὴν ὅποια φύτεψε ὁ ἕδιος σὰν ἄμπελο ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς τὴν μόνη δική Του κληρονομιά.

Ἡ ἀγία Ἐκκλησία, δηλαδὴ τὸ σύνολο τῶν πιστῶν, εἶναι ἡ ἄμπελος. Εἶναι ὅμως καὶ οἱ ψυχὲς τῶν Χριστιανῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὴν ἀγία Ἐκκλησία. Ἡ ψυχὴ τοῦ καθεινός μας, τὴν ὅποια φέρουμε μέσα μας.

Γιὰ ποιὸ λόγο, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζεται ὡς ἄμπελος, καὶ γιὰ ποιὸ λόγο χαρακτηρίζεται ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ μας; Οἱ Θεοφόροι Πατέρες μᾶς γνωρίζουν ὅτι ὁ Θεὸς περιμένει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας νὰ καρποφορήσουν καρπὸ πνευματικό. Καρπὸ ἀπὸ ὅλους μαζὶ καὶ καρπὸ ἀπὸ τὸν καθένα μας ἴδιαιτέρως.

Καὶ ποιὸς εἶναι ὁ καρπός; Εἶναι ἡ ἀγιότητα, ἡ ἀρετή. Πνευματικὴ ἡ ἄμπελος, πνευματικὸς καὶ ὁ καρπός της. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία καρπὸς εἶναι ἡ δημιουργία πιστῶν καὶ ἡ παρουσία ἀγίων. Γιὰ τὶς ψυχές μας καρπὸς εἶναι τὰ ἔργα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ὁ βίος τῆς ἀρετῆς καὶ ἀγιότητος. Ρητὰ λέει σὲ ὅλους μας ὁ Κύριος «ποιήσατε καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας» καὶ ἐπίμοναμᾶς παρακαλεῖ «μείνατε ἐν ἐμοὶ ἵνα καρπὸν φέρητε». «Ο δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια», ὅπως ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή του. Λοιπόν, νὰ οἱ καρποί, νὰ ἡ καρποφορία.

Ο Ἱδιος φύτεψε αὐτὴ τὴν ἄμπελο καὶ τὴν καλλιεργεῖ. Εἶναι ὁ πρῶτος γεωργός της. «Ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα». Καὶ δὲν ζήτησε ἀμέσως τοὺς καρπούς. Ἀφησει ὥστε χρόνος χρειάζεται γιὰ νὰ ριζώσει, νὰ βγάλει βλαστούς, καὶ νὰ καρποφορήσει. «Ὄτε δὲ ἥγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν», τότε «ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ». Ἐδωσε γεωργοὺς τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους, τοὺς κήρυκες τοῦ θείου λόγου καὶ λειτουργοὺς τοῦ ἀγίου Του θυσιαστηρίου, ὥστε αὐτοὶ ἄγρυπνοι φρουροὶ νὰ προστατεύουν τὴν ἄμπελο τῆς Ἐκκλησίας Του ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὶς ἐπιθέσεις. Αὐτοὶ νὰ κηρύξτουν, αὐτοὶ νὰ διδάσκουν, νὰ συμβουλεύουν, νὰ στηρίζουν, νὰ

καθοδηγοῦν. Γιὰ νὰ βρίσκουν φῶς οἱ τυφλοί, στήριγμα οἰκλονισμένοι, παρηγοριὰ οἱ λυπημένοι, μετάνοια οἱ ἀμαρτωλοί, ἐλπίδα σωτηρίας οἱ ἀπελπισμένοι. Ἐδωσε γεωργοὺς ὁ Θεός, γιὰ νὰ καλλιεργοῦν τὸ ἀμπέλι Του. Ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας εἶναι γεωργὸς τῆς ψυχῆς του. Ἐσύ χριστιανὲ τί κάνεις; Τρέχεις στὴν Ἔκκλησία; Ἀκοῦς τὸ κήρυγμα; Μελετᾶς τὴν Ἅγια Γραφή; Μετέχεις στὰ μυστήρια; Κοινωνεῖς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ γιὰ τὴν ψυχική σου καλλιέργεια καὶ καρποφορία;

Μέσο γιὰ τὴν καρποφορία τῆς ψυχῆς μας εἶναι ἡ καλλιέργεια. Τὰ ἀμπέλια τὰ καλλιεργοῦν καὶ τὰ σκάβουν, γιὰ νὰ καρποφορήσουν. Ἀλλὰ καὶ τὰ κλαδεύουν, γιὰ νὰ φέρουν καρπό. Δακρύζουν τὰ κλήματα, ὅταν τὰ κλαδεύουν, πονοῦν. Καὶ ὅμως ὁ πόνος φέρει τὸν καρπό, τὸ κλάδεμα φέρνει τὴν ἀφθονία.

Ἐτσι καὶ μὲ τὸν Χριστιανό. Τὸν κλαδεύει ὁ Θεός. Τοῦ στέλνει θλίψεις καὶ δοκιμασίες, φτώχειες, στερήσεις, κατατρεγμοὺς καὶ διώξεις. Τοῦ στέλνει ἀκόμη ἀρρώστιες καὶ θανάτους. Πονάει τότε ὁ χριστιανὸς καὶ στενάζει. Κλαίει καὶ θρηνεῖ. Ἀλλὰ καρποφορεῖ τὴν ὑπομονή, τὴν ἐγκαρτέρηση, τὴν ἐλπίδα, τὴν προσευχή. Μαθαίνει νὰ ἀγαπᾷ, νὰ συμπαθεῖ καὶ νὰ εὐσπλαγχνίζεται. Μαθαίνει νὰ στρέφεται πρὸς τὸν ἄγιο Θεὸν μὲ πίστη καὶ ἐλπίδα, νὰ ἀφοσιώνεται σ'Αὐτόν, νὰ ζητεῖ τὴν προστασία Του, νὰ μετανοεῖ, νὰ είρηνεύει, νὰ καταρτίζεται, νὰ τελειοποιεῖται. Ἰδοὺ ἡ πλουσία, ἀγία καρποφορία.

Ἄδελφοί, στὴν Ἅγια Γραφὴ ὁ Θεὸς λέει γιὰ τὴν ἀμπελό Του ὅτι περίμενε «τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας». Περίμενε δηλαδὴ νὰ βγάλει σταφύλια καὶ ἔβγαλε ἀγκάθια. Τὰ ἀγκάθια εἶναι οἱ συμπεριφορὲς τῶν Ἑβραίων τότε καὶ τῶν Χριστιανῶν σήμερα ποὺ μὲ τὶς πολλὲς ἀμαρτίες σταυρώνουμε τὸν Κύριο.

Εἶναι καταστροφικὸ νὰ συνεχίσουμε νὰ ἀφήνουμε στὸν χρόνο ποὺ κυλᾶ ἀκαλλιέργητο τὸ ἀμπέλι τῆς ψυχῆς μας, ποὺ συνεχίζει νὰ βγάζει ἀγκάθια. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀναλάβουμε τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας. Νὰ δεχθοῦμε ὑπομονὴ τὸ κλάδεμα ποὺ τῆς κάνει ὁ Θεός, γιὰ νὰ καρποφορήσει τοὺς καρποὺς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγιότητος ποὺ θὰ θρέψουν τὸν κόσμο καὶ θὰ σώσουν ὄλους μας. Ἄμην

[dkpdf-button]